

[Правда, № 9, 15-го марта 1917 г.]

КЪ НАРОДАМЪ ВСЕГО МИРА.

Мы, русские рабочие и солдаты, объединенные въ Петроградскомъ Совѣтѣ Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ, шлемъ вамъ нашъ пламенныи привѣтъ и возвѣщаемъ о великомъ событии. Россійская Демократія повергла въ прахъ вѣковой деспотизмъ царя и вступаетъ въ вашу семью полноправнымъ членомъ и грозной силой въ борьбѣ за наше общее освобожденіе. Наша побѣда есть великая побѣда всемирной свободы и демократіи. Нѣть больше главнаго устоя міровой реакціи и „жандарма Европы“. Да будетъ тяжкимъ гранитомъ земля на его могилѣ. Да здравствуетъ свобода! Да здравствуетъ международная солидарность пролетаріата и его борьба за окончательную побѣду!

Наше дѣло еще не завершено: еще не разсвѣялись тѣни старого порядка, и не мало враговъ собираютъ силы противъ русской революціи. Но все же огромны наши завоеванія. Народы Россіи выразятъ свою волю въ Учредительномъ Собраниі, которое будетъ созвано въ ближайшій срокъ на основѣ всеобщаго, равнаго, прямого и тайного голосованія. И уже сейчасъ можно съ увѣренностью предсказать, что въ Россіи восторжествуетъ демократическая республика. Русскій народъ обладаетъ полной политической свободой. Онъ можетъ нынѣ сказать свое властное слово во внутреннемъ самоопределѣлениі страны и во вѣшней ея политикѣ. И, обращаясь ко всѣмъ народамъ, истребляемымъ и разоряемымъ въ чудовищной войнѣ, мы заявляемъ, что наступила пора начать решительную борьбу съ захватными стремленіями правительства всѣхъ странъ; наступила пора народамъ взять въ свои руки решеніе вопроса о войнѣ и мирѣ.

Въ сознаніи своей революціонной силы, россійская демократія заявляетъ, что она будетъ всѣми мѣрами противодѣйствовать захватной политикѣ своихъ господствующихъ классовъ, и она призываетъ народы Европы къ совмѣстнымъ решительнымъ выступленіямъ въ пользу мира.

И мы обращаемся къ нашимъ братьямъ-пролетаріямъ австро-германской коалиціи, и прежде всего къ германскому пролетаріату. Съ первыхъ дней войны васъ убеждали въ томъ, что, поднимая оружіе противъ самодержавной Россіи, вы защищаете культуру Европы отъ азіатского деспотизма. Многіе изъ васъ видѣли въ этомъ оправданіе той поддержки, которую вы оказали войнѣ. Нынѣ не стало и этого оправданія: демократическая Россія не можетъ быть угрозой свободѣ и цивилизациі.

Мы будемъ стойко защищать нашу собственную свободу отъ всякихъ

реакционныхъ посягательствъ— какъ изнутри, такъ и извнѣ. Русская революція не отступить передъ штыками завоевателей и не позволить раздать себя внѣшней военной силой. Но мы призываемъ васъ: сбросьте съ себя иго вашего полусамодержавного порядка подобно тому, какъ русскій народъ стряхнуль съ себя царское самовластье; откажитесь служить орудіемъ захвата и насилия въ рукахъ королей, помѣщиковъ и банкировъ,— и дружными объединенными усилиями мы прекратимъ страшную бойню, позорящую человѣчество и омрачающую великие дни рожденія русской свободы.

Трудящіеся всѣхъ странъ! Братски протягивая вамъ руку черезъ горы братскихъ труповъ, черезъ рѣки невинной крови и слезъ, черезъ дымящіяся развалины городовъ и деревень, черезъ погибшія сокровища культуры,—мы призываемъ васъ къ возстановленію и укрѣплению международнаго единства. Въ немъ залогъ нашихъ побѣдъ и полнаго освобожденія человѣчества.

Пролетаріи всѣхъ странъ, соединяйтесь!

Безъ тайной дипломатіи.

Война идетъ. Великая Русская Революція не прервала ее. И никто не питаетъ надеждъ, что она кончится завтра или послѣ завтра. Солдаты, крестьяне и рабочіе Россіи, пошедшіе на войну по зову низвергнутаго царя и лившіе кровь подъ его знаменами, освободили себя и царскія знамена замѣнены красными знаменами революціи. Но война будетъ продолжаться, ибо германская армія не послѣдовала примѣру арміи русской и еще повинуется своему императору, жадно стремящемуся къ добычѣ на поляхъ смерти.

Когда армія стоитъ противъ арміи, самой нелѣпой политикой была бы та, которая предложила бы одной изъ нихъ сложить оружіе и разойтись по домамъ. Эта политика была бы не политикой мира, а политикой рабства, политикой, которую съ негодованіемъ отвергъ бы свободный народъ. Нѣть, онъ будетъ стойко стоять на своемъ посту, на пулью отвѣчая пулей и на снарядъ — снарядомъ. Это непреложно.

Революціонный солдатъ и офицерь, свергшій иго царизма, не уйдетъ изъ окопа, чтобы очистить мѣсто германскому или австрійскому солдату и офицеру, не нашедшимъ еще въ себѣ мужества свергнуть иго своего собственного правительства. Мы не должны допустить никакой дезорганизаціи военныхъ силъ революціи! Война должна быть закончена организованно, договоромъ между освободившими себя народами, а не подчиненіемъ волѣ сосѣда-завоевателя и имперіалиста.

Но освобожденный народъ имѣеть право знать за что онъ воюетъ, имѣеть право самъ опредѣлить свои цѣли и задачи въ не имѣ затѣянной войнѣ. Онъ долженъ заявить открыто не только друзьямъ своимъ, но и врагамъ, что онъ не стремится ни къ какимъ завоеваніямъ, ни къ какимъ присоединеніямъ чужихъ земель, что онъ предоставляетъ каждой національности решить, какъ устроить свою судьбу.

Но мало того. Освобожденный народъ долженъ сказать открыто всему миру, что въ каждый моментъ онъ готовъ вступить въ переговоры о прекращеніи войны. На условіи отказа отъ аннексіи и контрибуцій и признания права націй на самоопределеніе въ каждый данный моментъ мы должны быть готовы вступить въ переговоры о ликвидаціи войны. Россія связана союзами съ Англіей, Франціей и др. странами. Она не можетъ дѣйствовать въ вопросахъ мира помимо нихъ. Но это значить только, что освобожденная отъ царскаго ига, революціонная Россія должна прямо и открыто обратиться къ своимъ союзникамъ съ предложеніемъ пересмотрѣть вопросъ объ открытіи мирныхъ переговоровъ. Каковъ будетъ отвѣтъ союзниковъ мы не знаемъ, не знаемъ и того, каковъ будетъ отвѣтъ Герма-

нії, если предложеніе будеть сдѣлано.

Но мы знаемъ одно: только тогда народы, втянутые помимо своей воли въ имперіалистскую войну, смогутъ дать себѣ ясный отчетъ въ томъ, изъ-за чего ведется война. А когда миллионы солдатъ и рабочихъ на всѣхъ фронтахъ уяснятъ себѣ дѣйствительныя цѣли правительства, втянувшихъ ихъ въ кровавую бойню, это будетъ не только конецъ войны, но и решительный шагъ къ открытой борьбѣ противъ того строя насилия и эксплоатаціи, который создаетъ всѣ войны.

Не дезорганизація революціонной и революционизирующейся арміи и не безодержательное „долой войну" — нашъ лозунгъ. Нашъ лозунгъ: давленіе на Временноѣ Правительство съ цѣлью заставить его открыто, передъ всей міровой демократіи, немедленно выступить съ попыткой склонить всѣ воююшія страны къ немедленному открытію переговоровъ о способахъ прекращенія міровой войны.

А до тѣхъ поръ каждый остается на своемъ боевомъ посту.

И потому горячо привѣтствуя напечатанный выше призывъ Совѣта Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ „Къ Народамъ Всего Мира", мы видимъ въ немъ лишь начало широкой и рѣшительной кампаніи за торжество міра и прекращеніе мірового кровопролитія.

P. S Ниже мы перепечатываемъ изъ „Ізвѣстій С. Р. и С. Д." резолюціи двухъ митинговъ, изъ которыхъ мы съ удовольствіемъ убѣдились, что та же мысль уже нашла себѣ сторонниковъ между рабочими, солдатами и офицерами.

Открыта подписка на ежедневную газету „ПРАВДА" Органъ Центрального Комитета и Петербургскаго Комит. Р. С.-Д. Р. П. Подписка принимается только съ 1-го числа и неменѣе какъ на мѣсяцъ.

Списокъ постоянныхъ сотрудниковъ „Правды". **Б. В. Авиловъ, М. С. Александровъ (М. Ольминскій), Членъ Госуд. Думы А. Бадаевъ, В. Д. Бончъ-Бруевичъ, В. Величкина, Демьянъ Бѣдный, И. Гладневъ, А. Звановъ, Артемъ М—ичъ, бывш. членъ Гос. Думы Полетаевъ, членъ Гос. Думы Петровскій, членъ Гос. Думы Самойловъ, Медвѣдевъ, Ю. Каменевъ, П. Ф. Куделли, М. Ильина, А. Ильина, Н. Ленинъ, Г. Зиновьевъ, членъ Гос. Думы Мурановъ, членъ Гос. Думы Шаговъ, К. Сталинъ (Л. Джугашвили), А. Бѣленинъ (А. Г. Шляпниковъ), З. Лилина, Гнѣвичъ, М. Калининъ.**

[Pravda, № 9, March 15 (28), 1917.]

TO THE PEOPLES OF THE WHOLE WORLD

We, the Russian workers and soldiers, united in the Petrograd Soviet of Workers' and Soldiers' Deputies, send you our fiery greetings and announce a great event. Russian democracy has overthrown the centuries-old despotism of the tsar and enters your family as a full member and formidable force in the struggle for our common liberation. Our victory is a great victory of world freedom and democracy. There is no longer the main pillar of world reaction and the "gendarme of Europe." Let the earth on its grave be heavy granite. Long live freedom! Long live the international solidarity of the proletariat and its struggle for the final victory!

Our work has not yet been completed: the shadows of the old regime have not yet dissipated, and many enemies are gathering forces against the Russian revolution. But nevertheless, our gains are enormous. The peoples of Russia will express their will in the Constituent Assembly, which will be convened at the nearest date on the basis of universal, equal, direct and secret ballot. And now it is already safe to predict that a democratic republic will triumph in Russia. The Russian people has full political freedom. It can now say its word of authority in the country's domestic self-determination and in its foreign policy. And, addressing all the peoples exterminated and ruined in the monstrous war, we declare that the time has come to begin a resolute struggle against the gripping aspirations of the governments of all countries; the time has come for the peoples to take control of the issue of war and peace.

In the consciousness of its revolutionary strength, Russian democracy declares that it will by all means counteract the grasping policies of its ruling classes, and it calls the peoples of Europe to come out jointly and resolutely in favor of peace.

And we address our brothers - the proletarians of the Austro-German coalition, and above all the German proletariat. From the first days of the war you were convinced that by raising arms against autocratic Russia, you are defending the culture of Europe from Asian despotism. Many of you saw in it a justification for the support you gave to the war. Nowadays there is not either this justification any more: a democratic Russia cannot be a threat to freedom and civilization.

We will steadfastly defend our own freedom from all kinds of reactionary attacks – both from inside and outside. The Russian revolution will not yield to the bayonets of the conquerors and will not allow crushing itself by an external military force. But we urge you: throw off the yoke of your half-autocratic regime, just as the Russian people shook off the tsarist autocracy; refuse to serve as an instrument of capture and violence in the hands of kings, landowners and bankers, – and by unanimous combined efforts we will end the terrible massacre that dishonors humanity and clouds the great days of the birth of Russian freedom.

Workers of all countries! Fraternally extending to you the hand across mountains of corpses of brothers, across rivers of innocent blood and tears, through smoking ruins of cities and villages, through lost cultural treasures, we urge you to restore and strengthen international unity. It is the guarantee of our victories and of the complete liberation of mankind.

Workers of all countries, unite!

Without secret diplomacy.

The war is on. The Great Russian Revolution did not interrupt it. And nobody feeds hopes that it will end tomorrow or the day after tomorrow. The soldiers, peasants and workers of Russia, who went to war at the call of the overthrown tsar and shed blood under his banners, freed themselves, and the tsar's banners were replaced by the red banners of the revolution. But the war will continue, for the German army did not follow the example of the Russian army and still obeys its emperor, who is eagerly striving for prey on the fields of death.

When an army stands against an army, the most ridiculous policy would be one that would require one of them to lay down arms and go home. This policy would not be a peace policy, but a policy of slavery, a policy that a free people would reject with indignation. No, it will stand firmly at its post, answering a bullet with a bullet and a shell with a shell. That is immutable.

A revolutionary soldier and officer who has overthrown the yoke of tsarism will not leave the trench to clear the place for a German or Austrian soldier and officer who himself has not yet found the courage to overthrow the yoke of his own government. We must not allow any disorganization in the military forces of the revolution! The war should be ended in an orderly way, by an agreement between the peoples, which have freed themselves, and not by submission to the will of a conquering neighbor and imperialist.

But the liberated people has the right to know what it is fighting for, has the right to determine its own goals and objectives in the war it did not start. It must declare openly not only to its friends, but also to its enemies that it does not seek any conquests, nor any accessions of foreign lands, that it allows each nationality to decide how to arrange its fate.

But not only that. A liberated people must say openly to the whole world that at every moment it is ready to enter into negotiations to end the war. On conditions of refusal of annexations and for indemnities and the recognition of the right of a nation to self-determination, at any given moment, we must be prepared to enter into negotiations on the cessation of war. Russia is constrained by alliances with England, France and other countries. She cannot act in the matters of peace without their knowledge. But this only means that revolutionary Russia, freed from the tsarist yoke, must directly and openly appeal to its allies with a proposal to reconsider the question of opening peace talks. What will be the response of the allies – we don't know, we don't either know what Germany's answer will be if the proposal is made.

But we know one thing: only then will the peoples, drawn into the imperialist war against their will, be able to give themselves a clear answer of what the war is about. And when millions of soldiers and workers on all fronts realize the real goals of the governments that dragged them into a bloody massacre, this will not only be the end of the war, but also a decisive step towards an open struggle against the system of violence and exploitation that creates all wars.

Not a disorganization of the revolutionary and revolutionizing army neither empty "down with the war" is our slogan. Our slogan is: pressure on the Provisional Government to force it, to act openly, in front of the global democracy, immediately with an attempt to persuade all the warring countries to open immediately negotiations on ways to end the world war.

Until then, everyone remains at his combat post.

And therefore, ardently welcoming the appeal of the Soviet of Workers' and Soldiers' Deputies "To the Peoples of the World" published above, we see in it only the beginning of a broad and decisive campaign for the triumph of peace and the end of world bloodshed.

which we were pleased to see that the same idea had already found supporters between workers, soldiers and officers.

[Unsigned]

[The latter unsigned article *Without Secret Diplomacy* was later assigned to Kamenev. However, Browder and Kerensky assign it as of being written by Stalin in their *The Russian Provisional Government 1917 Documents* vol. II no. 761 (Standard University Press, 1961). Abbreviated there.]

MAAILMAN KAIKILLE KANSOILLE

Me, Venäjän työläiset ja sotilaat, liittyneinä yhteen Petrogradin Työläis- ja sotilasedustajien neuvostoksi, lähetämme teille tulisen tervehdyksemme ja ilmoitamme mahtavasta tapahtumasta. Venäjän demokratia on kukistanut tsaarin vuosisatoja vanhan yksinväliuden ja astuu perheeseen tähysjäsenenä ja valtavana voimana taistelussa yhteisen vapautumisemme puolesta. Voittomme on suuri maailman vapauden ja demokratian voitto. Enää ole olemassa maailman taantumuksen tukipilaria ja "Euroopan santarmia". Olkoon maa sen haudalla painavaa graniittia. Eläköön vapaus! Eläköön proletariaatin kansainvälinen solidaarisuus ja sen taistelu lopullisesta voitosta!

Työmme ei ole vielä vielä päättynyt: vanhan hallinnon varjot eivät ole vielä haittuneet ja monet viholliset kokoavat joukkoja Venäjän vallankumousta vastaan. Mutta siitä huolimatta saavutuksemme ovat valtavat. Venäjän kansat tulevat ilmaisemaan tahtonka Perustuslakia säätävässä kansalliskokouksessa, joka tullaan lähiakoina kutsumaan koolle yleisen, yhdenvertaisen, välittömän ja salaisen äänestyksen pohjalta. Ja jo nyt voidaan turvallisesti ennustaa, että demokraattinen tasavalta tulee saamaan voiton Venäjällä. Venäjän kansalla on täydellinen poliittinen vapaus. Se voi nyt sanoa täysin valtuuksin sanansa maan sisäisesti päättäväissä asioissa ja sen ulkopoliitikassa. Ja osoitamme puheemme kaikille hirvittävässä sodassa tuhotuille ja raunioitetuille kansoille ja julistamme, että on tullut aika aloittaa päättäväinen taistelu kaikkien maiden hallitusten sekä antumispyrkimyksiä vastaan; on tullut aika sille, että kansat voivat ottaa haltuunsa kysymyksen sodasta ja rauhasta.

Tietoisena vallankumouksellisesta vahvuudestaan Venäjän demokratia julistaa, että se toimii kaikin keinoin toimimaan hallitsevien luokkiensa anastuspolitiikkaa vastaan ja kehottaa Euroopan kansoja tulemaan esiin yhdessä ja päättäväisesti rauhan puolesta.

Ja osoitamme puheemme veljille - Itävalta-Unkarin liittokunnan proletaareille ja ennen kaikkea Saksan proletariaatille. Sodan ensi päivistä lähtien olitte vakuuttuneita siitä, että kohottamalla aseet itsevaltaista Venäjää vastaan, olette puolustamassa Euroopan kulttuuria aasialaiselta despoottisuudelta. Monet teistä näkivät siinä oikeutuksen sille antamalleen kannatukselle. Nyt tästä oikeutusta ei enää ole: demokraattinen Venäjä ei voi olla uhka vapaudelle ja sivilisaatiolle.

Puolustamme määritetietoisesti omaa vapauttamme kaikenlaisilta taantumuksellisilta hyökkäyksiltä - sekä sisältä että ulkoa. Venäjän vallankumous ei anna periksi valloittajien pistimille eikä salli murskata itseään ulkoisella sotilaallisella voimalla. Mutta me kehotamme teitä: heittäkää puoli-itsevaltaisen hallintonne ies harteiltanne, aivan kuten venäläiset ravistivat päältään tsaarin itsevaltiuden; kieltäytyvät toimimasta vangitsemisen ja väkirallan välineinä kuninkaiden, maanomistajien ja pankkiirien kässä - ja yksimielisillä yhteisponnisteluilla tulemme päättämään sen kauhean joukkomurhan, joka ei kunnioita humaanisuutta ja joka synkistää Venäjän vapauden synnyyn suuret päivät.

Kaikkien maiden työläiset! Ojentamalla teille veljellisesti kätemme yli veljien ruumisvuorten, yli viattoman veren ja kyyneleiden jokien, läpi kaupunkien ja kylien savuavien raunioiden, läpi kadonneiden kulttuuriaarteiden kehotamme teitä palauttamaan ja vahvistamaan jälleen kansainvälistä yhteenkuuluvuutta. Se on meidän voittomme ja ihmiskunnan täydellisen va pautumisen tae.

Kaikkien maiden työläiset, yhtykää!

Ilman salaista diplomaatiaa.

Sota on käynnissä. Venäjän suuri vallankumous ei keskeyttänyt sitä. Ja kukaan ei helli toiveita, että se tulee loppumaan huomenna tai ylihuomenna. Venäjän sotilaat, talonpojat ja työntekijät, jotka lähtivät sotaan kukistetun tsaarin kutsusta ja vuodattivat verta hänen lippujensa alle, vapauttivat itsensä, ja tsaarin liput korvattiin vallankumouksen punaisilla lipuilla. Mutta sota jatkuu, sillä Saksan armeija ei seurannut Venäjän armeijan esimerkkiä ja tottelee edelleen keisariansa, joka pyrkii innokkaasti saalistamaan kuoleman kentillä.

Kun armeija seisoo armeijaa vastaan, naurettavinta politiikkaa olisi se, joka vaatisi toista heistä laskemaan aseet ja menemään kotiin. Tämä politiikka ei olisi rauhanpolitiikkaa, vaan orjuuden politiikkaa, politiikkaa, jonka vapaa kansa hylkäisi paheksuen. Ei, se seisoo tukevasti asemapaikallaan ja vastaa luotiin luodilla ja kranaattiin kranaatilla. Se ei muutu.

Vallankumouksellinen sotilas ja upseeri, joka on kukistanut tsarismiin ikeen, ei lähde juoksuhaudastaan tehdäkseen tilaa saksalaiselle tai itävaltalaiselle sotilaalle ja upseerille, joka ei itse ole vielä löytänyt rohkeutta kaataakseen oman hallituksensa ikeen. Meidän ei tule sallia minkäänlaista epäjärjestykseen joutumista vallankumouksen sotavoimissa! Sota tulisi lopettaa asianmukaisella tavalla sellaisten kансojen välisellä sopimuksella, jotka ovat vapauttaneet itsensä, eikä alistumalla valloitukseen pyrkivän naapurin ja imperialistin tahtoon.

Mutta vapautetulla kansalla on oikeus tietää, minkä puolesta se taistelee, sillä on oikeus päättää omista päämääristään ja tavoitteistaan sodassa, jota se ei aloittanut. Sen on ilmoitettava avoimesti ei vain ystävilleen, mutta myös vihollisilleen, että se ei tavoittele valloituksia eikä minkäänlaisia vieraiden maiden liitoksia, että se sallii jokaisen kansallisuden päättävän, miten se kohtalonsa järjestää.

Mutta ei vain sitä. Vapautuneen kansan on sanottava avoimesti koko maailmalle, että se on aina valmis aloittamaan neuvottelut sodan lopettamiseksi. Sillä ehdolla, että alueliitoksista ja sotakorvauksista kieltäydytään ja tunnustetaan kansakunnan oikeus itsemääräämisen, meidän tulee olla joka hetki valmiina alkamaan neuvottelut sodan lopettamisesta. Venäjää rajoittavat liitot Englannin, Ranskan ja muiden maiden kanssa. Se ei voi toimia rauhan asioissa heidän tietämättään. Mutta tämä tarkoittaa vain sitä, että vallankumouksellisen Venäjän, joka on vapautettu tsaariikästä, on vedottava suoraan ja avoimesti liittolaisiinsa ehdotuksella harkita uudelleen rauhanneuvottelujen aloittamista koskevaa kysymystä. Mikä tulee olemaan liittolaisten vastaus - emme tiedä, emme myöskään tiedä, mitä Saksan vastaus tulee olemaan, jos ehdotus tehdään.

Mutta asian me tiedämme: vasta sitten kansat, jotka on vedetty imperialistiseen sotaan vasten kykenevät antamaan itselleen selkeän vastauksen siihen, mistä sodassa on kysymys. Ja kun miljoonat sotilaat ja työntekijät kaikilla rintamilla ymmärtävät hallitusten todelliset tavoitteet, jotka vetivät heidät veriseen joukkomurhaan, tämä ei ole vain sodan loppu, vaan myös ratkaiseva askel kohti avointa taistelua väkivaltajärjestelmää ja sitä hyväksikäyttöä vastaan, joka saa aikaan kaikki sodat.

Vallankumouksellisen ja vallankumoukseen kulkevan armeijan hajottaminen eikä tyhjä "alas sota" ole iskulauseemme. Meidän iskulauseemme on: Väliaikaista hallitusta on painostettava, saada se avoimesti, maailman demokratian edessä toimien, pakotetuksi välittömästi yrittämään suostutella kaikki sotaa kävät maat avaamaan välittömät neuvottelut maailmansodan lopettamiseksi.

Siihen asti jokainen pysyy taisteluasemassaan.

Ja siksi, innokkaasti tervehtien yllä julkaistua Työläis- ja sotilasedustajien neuvoston vетoomusta "Maailman kaikille kansoille", me näemme sen vain alkuna laajalle ja ratkaisevalle taistelulle rauhan voitosta ja maailman verenvuodatuksen lopusta.

P. S. Alla julkaisemme uudelleen lehdistä "Izvestia S. R. ja S. D." kahden kokouksen päätöslauselmat, joista meillä oli ilo nähdä, että sama ajatus oli jo löytänyt kannattajia työläisten, sotilaiden ja upseerien välillä.

[Allekirjoittamaton]

[Jälkimmäistä allekirjoittamatonta artikkelia "Ilman salaista diplomatiaa" pidettiin myöhemmässä vaiheessa Kamenevin kirjoittamana. Browder ja Kerensky pitivät kirjassaan *The Russian Provisional Government 1917 Documents* vol. II no. 761 (Standard University Press, 1961) sitä Stalinin kirjoittamana. Julkaistu lyhennettynä siellä.]